

Abstrakt

Hannah Arendtová rozeznává tři základní činnosti v rámci lidského *vita activa*-práci, jednání a zhotovování. V lidském životě by měly být zastoupeny všechny tři typy činností. Zvláštní důraz je však kladen na jednání. Jeho prostřednictvím vystupuje člověk ze své samoty, kterou potřebuje k práci a vstupuje do veřejné sféry, kde jednání a řeč vytváří prostor pro vzájemné vztahy s druhými, vyjednávání a přesvědčování. To vše se však neděje, pokud se člověk kvůli svému vztahu k práci změní v *homo faber*, v horším případě v pouhé *animal laborans*. Jedná se o situaci, kdy práce a spotřeba zcela ovládnou jeho život. Spolu s byrokratizací, vlivem techniky a masovou existencí posilují jeho pocit osamělosti a bezvýznamnosti, čímž otevírají prostor pro násilí, teror a ideologii, které mohou vyústit až v totalitní vládu.

Pokud přistoupíme na myšlenku, že pojetí veřejné sféry u Arendtové může v základních rysech a na nejobecnější rovině odpovídat tomu, jak je dnes pojímána občanská společnost, získáváme tak „nový“ prostor, kde je člověku umožněno znovu jednat a získávat zkušenosti z jednání. Člověk tímto způsobem znovu obnovuje celistvost *vita activa*, stává se méně ohrožený působením ideologií a snižuje tak možnost nástupu totalitarismu.